บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
    6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
    6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี Rambhai Barni Rajabhat University

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีอายุ 5-6 ปี ในโรงเรียนกลุ่มบ้านด่าน 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลบ้านด่านจำนวน2 ห้องเรียน โรงเรียนวัดบ้านปราสาทจำนวน 1 ห้องเรียน รวมจำนวน3ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 79 คน

1.2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลบ้านด่าน จำนวน 27 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับฉลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

2.1 ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 5 ชุด ชุดละ 4 กิจกรรม

2.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเขียนตามรูปแบบของหลักสูตรการจัดการศึกษาปฐมวัยจำนวน 20 แผน

2.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อทดสอบความสามารถมิติสัมพันธ์ หลังจากนักเรียนใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแบบรูปภาพ จำนวน 3ตัวเลือก จำนวน 20ข้อ

2.4 แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3ระดับ จำนวน 5 ข้อ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

3.1 ก่อนทำการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านมิติสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

3.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้พร้อมทั้งเก็บข้อมูลไว้

3.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการจัดประสบการณ์และชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากชุดกิจกรรม ชุดที่ 1-5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 20 แผน ใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วันละ 30 นาที รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมงไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.4 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) หลังการทดลองสิ้นสุด ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกันกับที่ทดสอบก่อนเรียน

3.5 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 วิเคราะห์โดยใช้สถิติ Dependent Samples t-test

4.3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ โดยใช้การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการพัฒนาชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ปรากฏผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.43/84.26 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ โดยภาพรวมมีความพึงใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.43/84.26ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมตามขั้นตอนและกระบวนการอย่างเป็นระบบยึดทฤษฎีและหลักการสร้าง โดยศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบชุดกิจกรรม การจัดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ตลอดจนศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คู่มือการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ศึกษาเนื้อหาความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ และข้อมูลจากผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญ เมื่อสร้างชุดกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมนั้นก่อนนำไปใช้จริง อันได้แก่ ทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไข ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องความครอบคลุมและความตรงของเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้มีการหาคุณภาพหนึ่งต่อหนึ่ง กลุ่มเล็กและภาคสนาม ตรวจสอบอย่างเป็นระบบ ซึ่งขั้นตอนและกระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับไกรฤกษ์ พลพา (2551 : 11) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมหมายถึงสื่อการสอนที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรซึ่งประกอบไปด้วยชื่อกิจกรรม คู่มือการปฏิบัติกิจกรรมเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้และแบบประเมินผลเพื่อเป็นเครื่องมือให้นักเรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองเพื่อช่วยให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ สามารถทำกิจกรรมแบบรายบุคคลหรือทำกิจกรรมแบบกลุ่มโดยครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด สอดคล้องกับ วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551 : 269) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือชุดการสอนหมายถึง ระบบการผลิตและนำสื่อประสมที่สอดคล้องมาใช้กับวิชาหรือหน่วยหรือหัวเรื่อง

เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของกษิรา ศรีวิชัย (2554 : 33) ได้ศึกษาการพัฒนาสมรรถภาพด้านมิติสัมพันธ์ โดยการใช้ชุดฝึกทักษะด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2ผลการศึกษาพบว่าการสร้างชุดฝึกทักษะด้านมิติสัมพันธ์ มีประสิทธิภาพ 85.71/82.85 สอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ จันทวงค์ (2555 :98) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า ชุดฝึกเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านมิติสัมพันธ์สำหรับเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.94/83.83

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังการใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้เนื่องจากชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจ และมีความกระตือรือร้นในบทเรียนมากยิ่งขึ้นอีกทั้งจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญใช้วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นและแผนการจัดประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสมกับการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยเฉพาะโดยเริ่มตั้งแต่การเลือกและเรียบเรียงเนื้อหาสาระการศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาระดับปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการและคู่มือการจัดประสบการณ์ของกระทรวงมหาดไทยของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยแล้วนำแผนการจัดประสบการณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญผู้มีประสบการณ์เพื่อผ่านกระบวนการตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขให้เกิดความสมบูรณ์และมีความเหมาะสมซึ่งทำให้ได้แผนการจัดประสบการณ์ที่มีคุณภาพเมื่อเด็กปฐมวัยได้เรียนรู้และรับประสบการณ์โดยตรงได้เล่นโดยอิสระและชุดกิจกรรมก็มีความน่าสนใจโดยมีกิจกรรมที่หลากหลาย แตกต่างกันเด็กมีความสนใจในสิ่งแปลกใหม่และสามารถสัมผัสได้ครบทุกมิติทั้งร่างกายความคิดทำให้สามารถเข้าใจและรู้ตามสิ่งที่ครูผู้สอนได้บอกทั้งนี้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้ฝึกการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา เปิดโอกาสให้เด็กใช้ความคิด สังเกตสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ใช้ประสาทสัมผัสในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสังเกต จำแนก เปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่วัตถุต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับกุสุมา แมลงทับ (2553 : 21)กล่าวว่า ศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กนั้นไม่ใช่เพียงแค่การวาดภาพระบายสีหรือการประดิษฐ์สิ่งต่างๆเท่านั้นแต่เป็นการแสดงออกตามสภาพความสนใจและความพร้อมของแต่ละคนเพื่อการสื่อสารการถ่ายทอดจินตนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ของเด็กแต่ละคนที่บอกเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเองและสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับบุบผา เรืองศิลป์ (2553 : 19) กล่าวว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยใช้ศิลปะการส่งเสริมพัฒนากล้ามเนื้อมือ ให้แข็งแรงและการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา เพื่อเป็นพื้นฐานทักษะการเขียนที่ดีต่อไป ผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพิมพ์พักตร์พละพงศ์ (2550 : 58) ได้วิจัย ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยในการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยกระดาษเส้น ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองทำกิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์ด้วยกระดาษเส้นโดยรวมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของณัฐชยา ธรรมโกฎิ์ (2552 : 99) ได้วิจัยผลการใช้กระบวนการกลุ่มในกิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยการใช้ กระบวนการกลุ่มในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อน จัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05และสอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ จันทวงค์ (2555 :98) ได้วิจัยการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านมิติสัมพันธ์ สำหรับเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า คะแนนทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์หลังการพัฒนาด้วย การใช้ชุดฝึกเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านมิติสัมพันธ์สำหรับเด็กปฐมวัยสูงกว่าคะแนน ก่อนการพัฒนาด้วยการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านมิติสัมพันธ์สำหรับ เด็กปฐมวัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วย ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ โดยภาพรวมมีความพึงใจ อยู่ในระดับมากซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม ทั้งนี้เป็นเพราะ มีการวิเคราะห์ เนื้อหา และจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อย ๆ เรียงจากเนื้อหาง่ายไปหายาก มีความต่อเนื่อง ตามลำดับขั้นตอน มีสีสัน และรูปภาพประกอบช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น เนื้อหาสาระ ในชุดกิจกรรมนั้นมีความรู้เกี่ยวกับศิลปะสร้างสรรค์ที่นักเรียนคุ้นเคยและเล่นเป็นอย่างดี กิจกรรม การเรียนรู้แต่ละกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ตรวจสอบความรู้ด้วยตนเองตาม ความสามารถ ช่วยให้ผู้เรียนใส่ใจต่อการเรียน และเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์(Maslow. 1970 : 69-80) กล่าวว่า หากความ ต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองแล้วจะเกิดความพึงพอใจในระดับหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะ ส่งผลถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยซึ่งสอดคล้องกับบุญเกื้อ ควรหาเวช (2542 : 110-111) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรม เป็นการส่งเสริมการเรียนแบบ รายบุคคล ผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของ

แต่ละบุคคลช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ด้วยตนเอง หรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อยช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำเอาชุดกิจกรรมไปใช้ได้ทุกสถานที่และทุกเวลา ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครู เพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันทีเป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียนช่วยให้ครูวัดผลผู้เรียนได้ตรงตามความมุ่งหมายเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพนับถือ ความคิดเห็นของคนอื่นและสอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2546 : 57-58) กล่าวถึง ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเป็นการส่งเสริมการเรียนเป็นรายบุคคล โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถ ความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละบุคคล แก้ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและต้องการความช่วยเหลือของผู้สอนไม่มากนัก ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกโรงเรียนและการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เพราะผู้เรียนสามารถนำชุดกิจกรรมไปเรียนรู้ได้ทุกสถานที่และทุกเวลาไม่จำกัดชั้นเรียน สร้างความมั่นใจและช่วยลดภาระของผู้สอน เพราะการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้เตรียมไว้ครบจำนวนหน่วยการเรียนรู้ และไว้เป็นหมวดหมู่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันที ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง มีโอกาสฝึกการตัดสินใจและการทำงานร่วมกับกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐชยา ธรรมโกฏิ์ (2552 : 99) ได้ศึกษาผลการใช้กระบวนการกลุ่มในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย ผลการวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยการใช้กระบวนการกลุ่มในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีพฤติกรรมการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด

ดังนั้นการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เป็นการสร้างเสริมพัฒนาการให้กับเด็กในทุกๆด้านทั้งด้านร่างกายอารมณ์จิตใจสังคมและสติปัญญาส่งเสริมการสร้างสรรค์ทำให้เด็กรู้จักคิดรู้จักทำรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มีความละเอียดประณีตและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสิ่งสำคัญสำหรับการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กปฐมวัยก็คือกิจกรรมต่างๆต้องคำนึงถึงตัวเด็กพัฒนาการเด็กความต้องการและธรรมชาติของเด็กการจัดกิจกรรมต้องสามารถยืดหยุ่นและเปิดโอกาสให้เด็กเลือกทำกิจกรรมด้วยตนเองได้มากที่สุดตลอดจนบทบาทของครูก็มีส่วนสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นเสริมแรงโน้มน้าวให้เด็กอยากร่วมกิจกรรมโดยให้ให้เด็กมีอิสระในการคิดการแสดงออกโดยเน้นที่ตัวเด็กเป็นสำคัญให้เด็กได้ร่วมกิจกรรมให้มากที่สุดนอกจากนี้การดำเนินการจัดกิจกรรมยังมีลักษณะเป็นกันเองสนุกสนานไม่ตึงเครียดโดยให้ครูเสริมแรง

โดยกล่าวคำชมเชยพยักหน้าส่งรอยยิ้มให้เด็กจากการร่วมทำกิจกรรมและความพยายามตั้งใจของเด็กจะก่อให้เกิดความมั่นใจในการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนทำให้เด็กมีโอกาสได้แสดงออกด้วยการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการศิลปะเด็กเปรียบเสมือนเครื่องมือสื่อสารที่ทำให้ครูผู้สอนได้เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของเด็กและความต้องการของเด็กได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ในการเรียนการสอนครูควรเสริมแรงและให้กำลังใจกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนและปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมั่นใจขึ้น

2. ควรสาธิตวิธีการใช้และการเก็บรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่สำหรับการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ในแต่ละอย่างเพื่อให้นักเรียนมั่นใจและใช้ได้อย่างถูกวิธีและเก็บรักษาไว้ใช้ได้นานๆ

3. ควรวางแผนในการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์อย่างมีลำดับขั้นตอนและให้ความสำคัญกับการนำเข้าสู่บทเรียนเช่นการเล่านิทานหรือการเล่นเกมเพื่อเป็นการปรับพฤติกรรมและสร้างบรรยากาศที่ดีขึ้นในห้องเรียน

4. ควรสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักคิดหาวิธีของตนหรือปรึกษากันในกลุ่มเพื่อนและกล้าปรึกษาครูแสดงออกทางความคิดอย่างอิสระเมื่อครูถามถึงกิจกรรมของตนเองหรือของกลุ่ม

5. ควรอธิบายและสาธิตวิธีการทำกิจกรรมแต่ละขั้นตอนพร้อมกำหนดหัวข้อของกิจกรรมด้วยหัวข้อปลายเปิดให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้จินตนาการได้มากขึ้นและให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมหลายๆนักเรียนจึงเริ่มสร้างสรรค์ผลงานที่มีความหลากหลาย

6. ในการทำกิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยกับเพื่อนในกลุ่มอย่างสนุกสนานและมีการแบ่งปันวัสดุอุปกรณ์กันใช้ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

7. การจัดกิจกรรมควรให้นักเรียนได้เรียนรู้ในบรรยากาศที่อิสระในการคิดและทำกิจกรรมด้วยตนเองเป็นการพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาไปพร้อม ๆ กันเพื่อฝึกการกล้าพูด กล้าแสดงออกของนักเรียนและส่งเสริมให้นักเรียนอธิบายผลงานของตนเองให้เพื่อนและครูผู้สอนฟังรู้จักการรอคอยและเสียสละและมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยโดยใช้การจัดชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถกับตัวแปรตามอื่นเช่นความสามารถด้านภาษาไทยความสามารถด้านคณิตศาสตร์เป็นต้น

2. ควรทำการวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กระดับปฐมวัยก่อนและหลังการเรียนรู้ชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านมิติสัมพันธ์กับเด็กระดับปฐมวัยเพศชายและเด็กระดับปฐมวัยเพศหญิงนั้นว่าได้ผลแตกต่างกันหรือไม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ Buriram Rajabhat University